

РЕШЕНИЕ

№ 7794

гр. София, 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 39 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ

при участието на секретаря РУЖА Й. АЛЕКСАНДРОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ Гражданско дело № 20211110171586 по описа за 2021 година

Фирма е предявил против С. М. М. осъдителен иск с правно основание чл. 288, ал. 12, вр. ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ /отм./, с искане С. М. М. да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 2500 лева частично от 49662.52 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № *****/02.12.2014 г., както и сумата от 2500 лева частично от 12339.37 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № *****/15.12.2014 г., за ПТП настъпило на 05.09.2014 г., ведно със законната лихва от 14.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че е изплатил на основание чл. 288, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ /отм./, сега чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ, по щета № *****/02.12.2014 г. и щета № *****/15.12.2014 г., и по гр. д. № 182/2017 по описа на СГС, 12 състав, гр. д. № 1692/2016 г. по описа на СГС, 9 състав и гр. д. № 5832/2017 г. по описа на САС обезщетение за неимуществени вреди в размер на 62001.89 лв., на М.-М. А.П. и Л.А.Г., в качеството им на пострадали от ПТП настъпило на 05.09.2014 г. Уврежданията са резултат на настъпило на 05.09.2014 г. ПТП. По посочените граждански дела ответникът е трето лице помагач. Поддържа, че виновен за катастрофата е ответникът, който управлявайки МПС „Мерцедес“, рег. № *****, при движение по междуселищен път Самоковско шосе, в района на разклона за селата Горни и Долни окол поради несъобразена скорост не успява да завие, губи контрол над управлявания автомобил и се удря вдясно в еластичната мантиanela, като в автомобила пътували М.-М. А.П. и Л.А.Г.. Твърди, че ответникът е управлявал увреждащия автомобил без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП. Посочва, че ответникът бил поканен да заплати заплатените от ищеца суми, но същите не били заплатени.

Претендира разноски. Пред съда процесуалният представител на страната поддържа исковата молба, прави уточнение на исковата молба и претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът, чрез назначен особен представител, е подал отговор на исковата молба. Посочва, че в диспозитива на решенията по гр. д. № 1692/2016 г. по описа на СГС, 9 състав и гр. д. № 5832/2017 г. по описа на САС ответникът не бил посочен като трето лице помагач. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Пред съда процесуалният представител на страната поддържа отговора исковата.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото е представен констативен протокол от 05.09.2014 г., в който е посочено, че на 05.09.2014 г. около 15.15 часа в /административен адрес/ с посока на движение от гр. София към гр. Самоков в района на кръстовището /разклона/ към селата Горни и Долни окол МПС с рег. № *****, марка „Мерцедес“, модел „190Е“, управлявано от С. М. М. е самократрастрофирало в дясно по посока на движението в еластичната мантинела монтирана на мостовото съоръжение. В протокола е посочено, че пострадали лице били водачът С. М. М., както и пътниците от лекия автомобил М.-М. А.П., Л.А.Г., Н.Ф.Л., М.-Л. А.П.

По делото е представена справка от базата данни на Информационния център към Фирма, на база на подадени данни от застрахователните компании за застраховката „Гражданска отговорност“, от която е видно, че МПС марка „Мерцедес“, модел „190Е“, с рег. № ***** към датата на процесното ПТП -05.09.2014 г. не е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“, като сключената застраховка на 18.06.2013 г. била прекратена на 03.04.2014 г.

Представена е преписката по щета № ***** от 15.12.2014 г. на Фирма във връзка с настъпилото застрахователно събитие, а именно реализираното ПТП, като към нея е приложено молба-претенция на Л.А.Г., както и медицинска документация. Представено е още писмо с изх. № 24-01-669 от 12.03.2015 г., с което на пострадалото лице е отказано заплащане на застрахователно обезщетение, поради непълнота на представените документи, а именно данни за влязла в сила присъда, изготвени медицински и технически експертизи, както и фактури и фискални бонове.

Представена е и преписката по щета № *****/02.12.2014 г. на Фирма във връзка с настъпилото застрахователно събитие, а именно реализираното ПТП, като към нея е приложено молба-претенция на М.-М. А.П., както и медицинска документация. Представено е още писмо с изх. № 24-01-611 от 25.02.2015 г., с което на пострадалото лице е отказано заплащане на застрахователно обезщетение, поради непълнота на представените документи, а именно данни за влязла в сила присъда, изготвени медицински и технически експертизи, както и фактури и фискални бонове.

От представеното решение № 1071 от 20.02.2018 г. постановено по гр. д.

№ 182/2017 г. по описа на СГС, I-12 състав, се установява, че Фирма е осъден да заплати на М.-М. А.П. сумите от 35000 лева и 1210 лева /обезщетения за неимуществени и за имуществени вреди – следствие от ПТП-е/, законната лихва върху тези суми от 25.02.2015 г. до цялостното им изплащане и 320 лева – съдебни разноски /съразмерно на уважените искове/, като е отхвърлен иска за неимуществени вреди за сумата над 35000 лв.С решение е осъден Фирма да заплати на СГС на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК сумата от 1448 лв. държавна такса. Решението е постановено е постановено при участието на трето лице помагач - С. М. М., привлечено на страната на ответника – Фирма.

Представено е решение № 2733 от 25.04.2017 г. постановено по гр. д. № 1692/2016 г. по описа на СГС, I-9 състав, съгласно което е осъден Фирма да заплати на Л.А.Г. на основание чл. 288, ал.1, т. 2, б. „а“ вр. ал. 11 от КЗ /отм./ сумата от 8000 лева - обезщетение за претърпените неимуществени вреди травматичните увреди от ПТП от 05.09.2014 г., настъпил около 15:00 часа на междуселищен път Самоковско шосе, в района на разклона на селата Горни и Долни окол, по причина на водача на лек автомобил „Мерцедес“ с рег. № ***** С. М., който го управлява без сключена задължителна застраховка гражданска отговорност, на основание чл. 288, ал.1, т. 2, б. „а“ вр. ал. 11 от КЗ /отм./ сумата от 647 лева - обезщетение за претърпените имуществени вреди изразяващи се в заплащане на разходи за лечение на травматичните увреди от ПТП от 05.09.2014 г., настъпил около 15:00 часа на междуселищен път Самоковско шосе, в района на разклона на селата Горни и Долни окол, по причина на водача на лек автомобил „Мерцедес“ с рег. № ***** С. М., който го управлява без сключена задължителна застраховка гражданска отговорност, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 12.03.2015 г. до окончателното им изплащане, а на основание чл. 78, ал.1 от ГПК сумата от 80,00 лева – разноски, като е отхвърлен иска чл. 288, ал.1, т. 2, б. „а“ вр. ал. 11 от КЗ /отм./ за заплащане на обезщетение за неимуществените вреди за разликата над 8000 лева до 40000 лева.Също така с решение е осъден Фирма да заплати на СГС на основание чл. 78, ал.6 от ГПК сумата от 320 лева – разноски за производството и сумата от 5лева за служебно издаване на изпълнителен лист, како и на адв. Я.Д.Д. на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата сумата от 346 лева – адвокатско възнаграждение съразмерно на уважената част от исковете. Представено е и решение № 1028 от 27.04.2018 г. постановено по в. гр. д. № 5832/2017 г. по описа на САС, с което е потвърдено решение № 2733 от 25.04.2017 г. постановено по гр. д. № 1692/2016 г. по описа на СГС, I-9 състав.

Представени са два броя платежни нареждания от 22.07.2019 г. и 10.02.2020 г., с което по сметка на СГС са преведени сумата от 1448 лв. с основание държавна такса по гр.д. № 182/2017 г. на СГС и сумата от 320 лв. с основание държавна такса по гр.д. № 1692/2016 г. на СГС.

От представеното платежно нареждания от 19.07.2019 г. се установява, че на Л.А.Г. е била заплатена сумата от 10239.37 лв. на основание решение гр. д. № 1692/2016 г., СГС. Също така е представено и платежно нареждане от 19.07.2019 г., от което е видно, че на адв. Явор Димитров е била заплатена сумата от 346 лв. на основание решение гр. д. № 1692/2016 г.

Представено е и платежно нареждане от 30.04.2018 г., с което е заплатена сумата от 48120.52 лв. с основание плащане по решение по гр.д. № 182/2017 г., СГС.

От представената регресна покана с изх. № ГФ-РП-491 от 22.06.2021 г. се установява, че ищецът е поканил ответника в едномесечен срок от получаване на същата за заплати сумата в общ размер от 62001.89 лв., представляваща обезщетение за виновно нанесени имуществени и неимуществени – болки и страдания с МПС „Мерцедес“, с рег. № *****, управлявано от ответника без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, при ПТП от 05.09.2014 г. в гр. София. От представените доказателства не се установява същата да е била връчена на ответника.

Разпоредбата на чл. 288, ал. 12 КЗ /отм./ урежда правната възможност Фирма да предяви регресен иск за платеното от него обезщетение за вреди, причинени при ПТП, срещу причинителя на вредите, чиято деликтна отговорност не е била обезпечена чрез сключване на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ – арг. чл. 288, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ /отм./. Следователно възникването на спорното материално право се обуславя от осъществяването на четири групи материални предпоставки: 1) да е настъпило твърдяното ПТП по вина на ответника, като причинените неимуществени вреди на М.-М. А.П. и Л.А.Г., които да са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП; 2) ищецът да е заплатил твърдените суми на М.-М. А.П. и Л.А.Г.; 3) към датата на настъпване на ПТП-то, ответникът да е нямал валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. С оглед възражението за изтекла погасителна давност ищецът следва да докаже наличието на обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че към датата на ПТП е имал валидно сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, респ. че е погасил претендираното парично задължение.

При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства съдът намира, че горепосочените предпоставки за уважаване на иска по чл. 288 КЗ /отм./ са налице. На първо място по делото е прието решение № 1071 от 20.02.2018 г. постановено по гр. д. № 182/2017 г. по описа на СГС, I-12 състав, в което е прието, че процесното пътно-транспортното произшествие е настъпило, поради противоправното поведение на водача на МПС с рег. № *****, марка „Мерцедес“, модел „190Е“ и доколкото решението е постановено при участието на трето лице помагач - С. М. М., привлечено на страната на ответника – Фирма, то С. М. М. с оглед на разпоредбата на чл. 223, ал. 2 от ГПК се счита обвързан от мотивите на решението. Прието е и решение № 2733 от 25.04.2017 г. постановено по гр. д. № 1692/2016 г. по описа на СГС, I-9 състав, в чийто диспозитив изрично е посочено, че претърпените вреди от Л.А.Г. са настъпили в резултат на ПТП от 05.09.2014 г., настъпило около 15:00 часа на междуселищен път Самоковско шосе, в района на разклона на селата Горни и Долни окол, по причина на водача на лек автомобил „Мерцедес“ с рег. № ***** С. М., който го управлява без

сключена задължителна застраховка гражданска отговорност. Още повече, че това решение също е постановено при участието на трето лице помагач - С. М. М., привлечено на страната на ответника – Фирма. Действително както първоинстанционният така и впоследствие въззивният съд са пропуснали да посочат в диспозитива на решенията си, че са постановени при участието на трето лице помагач, който пропуск по своя характер представлява очевидна фактическа грешка, но това обстоятелство се установява от мотивите както на решение № 2733 от 25.04.2017 г. постановено по гр. д. № 1692/2016 г. по описа на СГС, I-9 състав, така и от решение № 1028 от 27.04.2018 г. постановено по в. гр. д. № 5832/2017 г. по описа на САС. Още повече, че по отношение на описания от ищеца механизъм на ПТП - място на настъпване, причината- самокатастрофиране, връзката с увреждането в случая, ищецът проведе пълно и главно доказване на посочените факти. По делото е представен констативен протокол от 05.09.2014 г., от който се установява, че на 05.09.2014 г. около 15.15 часа в гр. София, на ул. „Самоковско шосе“ с посока на движение от гр. София към гр. Самоков в района на кръстовището /разклона/ към селата Горни и Долни окол МПС с рег. № *****, марка „Мерцедес“, модел „190Е“, управлявано от С. М. М. е самокатастрофирало в дясно по посока на движението в еластичната мантинела монтирана на мостовото съоръжение, като в резултата на ПТП-то са пострадали М.-М. А.П., Л.А.Г.. Протоколът за ПТП, съставен от служител на МВР в кръга на служебните му задължения в установената форма и ред, представлява официален свидетелстващ документ. Като такъв той се ползва не само с обвързваща съда формална доказателствена сила относно авторството на материализираното в него изявление на актосъставителя, но съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК и със задължителна материална доказателствена сила, като съставлява доказателство за факта на направени пред съставителя и за извършените от него и пред него действия, които са релевантни за механизма на ПТП - мястото на инцидента, посоката на движение на автомобила, метрологичните и пътни условия - в този смисъл са решение № 85/28.05.2009 г. по т. д. № 768/2008 г. на ВКС, II ТО, решение № 24/10.03.2011 г. по т. д. № 444/2010 г. съставът на ВКС, I ТО, решение № 73/22.06.2012 г. по т. д. № 423/2011 г. на ВКС, I ТО и решение № 98/25.06.2012 г. по т. дело № 750/2011 г. на ВКС, II ТО и решение № 15 от 25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., I ТО. Следователно до доказване на противното съдът е обвързан от удостоверените в протокола и извършените от длъжностното лице действия. Като съобрази горното и при преценката му наред с останалите събрани по делото доказателства, съдът приема, че фактите са се осъществили така, както са изложени от ищеца. Следователно виновен за настъпване на процесното ПТП е именно водачът на МПС марка „Мерцедес“, модел „190Е“, с рег. № *****, поради което и става причина за настъпване на произшествието, в резултат на което на М.-М. А.П., Л.А.Г. са причинени неимуществени и имуществени вреди. Съгласно приетите по делото решения вредите нанесени при ПТП на М.-М. А.П., Л.А.Г., се намират в причинно-следствена връзка с механизма на настъпване на произшествието.

По делото не се спори, а и от представената справка от базата данни на

Информационния център към Фирма, на база на подадени данни от застрахователните компании за застраховката „Гражданска отговорност“ се установява, че към датата на процесното ПТП -05.09.2014 г. за МПС марка „Мерцедес“, модел „190Е“, с рег. № ***** не е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

От представените по делото платежни нареждания от 19.07.2019 г. се установява, че на Л.А.Г. е била заплатена сумата от 10239.37 лв. на основание решение гр. д. № 1692/2016 г., СГС, адв. Явор Димитров е била заплатена сумата от 346 лв. на основание решение гр. д. № 1692/2016 г., а с платежно нареждане от 30.04.2018 г., е заплатена сумата от 48120.52 лв. с основание плащане по решение по гр.д. № 182/2017 г., СГС. Също така с платежни от 22.07.2019 г. и 10.02.2020 г., по сметка на СГС са преведени сумата от 1448 лв. и сумата от 320 лв. с основание държавна такса по гр.д. № 182/2017 г. на СГС и по гр.д. № 1692/2016 г. на СГС. Настоящият състав намира, че доколкото в случая са предявени частични иски в размер на 2500 лв. за платеното по решение № 1071 от 20.02.2018 г. постановено по гр. д. № 182/2017 г. по описа на СГС, I-12 състав и 2500 лв. за платеното по решение № 2733 от 25.04.2017 г. постановено по гр. д. № 1692/2016 г. по описа на СГС, I-9 състав, които размери са значително по-ниски от заплатени суми, намира че предявените частични иски следва да бъдат уважени в пълен размер.

Предвид изложеното и доколкото предявеният иск се явява основателен, следва да бъде разгледано и релевираното с отговора на исковата молба възражение за погасяване по давност на претенцията на ищеца.

Правото на Фирма да иска от делинквента обезщетението, което е платил на увреденото лице в резултат на виновно предизвикано от първия ПТП и да встъпи във всички права, които то има срещу прекия причинител на щетата е аналогично по съдържание и правна характеристика със суброгационно право на застрахователя, изплатил обезщетение на правоимащия въз основа на съществуващата застраховка „Гражданска отговорност“ – арг. от чл. 213 КЗ /отм./. Поради това и в случая приложение намира възприетото в трайната практика на ВКС разбиране, застъпено и в т. 14 на ППВС №7/77 год., чието действие не е отменено, че щом основанието за регресните суброгационни иски, които застрахователят предявява, възниква от друг спрямо застрахователното правоотношение фактически състав, в който като елемент се включва и изплащане на сумите на правоимащите лица, то за тези иски не само различна по продължителност, спрямо специалната застрахователна давност, погасителна давност, но е различен и началният момент, който не е от настъпване на застрахователното събитие, а от изплащане на застрахователното обезщетение, респ. на приравненото на него такова, платимо от Фирма /в този смисъл практиката на ВКС– Решение № 178 от 21.10.2009 г. по т.д. № 192/2009 г. на ВКС II ТО, Решение № 53 от 16.07.2009 г. по т.д. № 356/2008 г., на ВКС, I ТО; Решение № 2 от 2.02.2011 г. по т.д. № 206/2010 г. на ВКС, II ТО, Решение № 15 от 04.02.2011 г. по т.д. № 326/2010 г. на ВКС, II ТО и др./. По отношение на продължителността на погасителната давност приложима е разпоредбата на чл. 110 ЗЗД, като вземането се погасява с изтичането на петгодишна давност, която започва да

тече от плащането на обезщетенията /в случая от 19.07.2018 г. по щета № ***** и от 30.04.2018 г. по щета № *****/. Исковата молба е подадена в съда на 14.12.2021 г., към който момент петгодишният давностен срок не е изтекъл. При това положение наведено в тази връзка възражение на ответника се явява неоснователно.

По отговорността на страните за разноси:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят и направените и претендирани в настоящото исково производство разноси в размер на сумата от 200 лв., заплатена държавна такса, 290 лв. депозит за особен представител, както и. юрисконсултско възнаграждение, което настоящият състав определи с оглед разпоредбата на чл. чл. 78, ал. 8 от ГПК в размер на 100 лв.

Воден от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. М. М., ЕГН *****, с адрес: /административен адрес/, да заплати на Фирма, с адрес: /административен адрес/, по иск с правно основание чл. 288, ал. 12, вр. ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ /отм./ сумата от 2500 лева частично от 49662.52 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № *****/02.12.2014 г., както и сумата от 2500 лева частично от 12339.37 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № *****/15.12.2014 г., за ПТП настъпило на 05.09.2014 г., ведно със законната лихва от 14.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА С. М. М., ЕГН *****, с адрес: /административен адрес/, да заплати на Фирма, с адрес: /административен адрес/, на основание чл. 78, ал. 1 във вр. с ал. 8 от ГПК сумата в размер на 590 лв. - разноси в исковото производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____